

organu glumetiu sociale-politicu-tocu.

Foi'a acăstăa esse în tōta dominec'u, — dar
prenumeratiunile se primesc în tōte dilele.

Pretiulu pentru Ostrnnguri'a : pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de
anu 3 fl. pre anu trifunin 1 fl. 50. cr.; era pentru Stra-
netate : pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre anu trifunin
2 fl. in v. a.

Tōte siedeniele și bani de prenumeratiune
sunt de a se tramite la Redactarea organ-
ului:

Strat'a Tragatorinui (Lövessutca)
nrulu 5. etagiulu 2.

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

Nu asceptă, cinstite și pré luminatule cettitoriu, ori draga cettitoria, ca să-ti spunu, cum, candu, in ce modru și prin cine s'a deschis u siedinti'a de asta-di; că-ei o sciti bine, cum este datin'a a se deschide și a se inchide siedintiele dietei unguresci.

Ca să nu sporescara multe vorbe am să ve spanu, că in siedinti'a de asta-di a fostu la ordinea dilei desbaterea bugetului ministrului de nedreptate, a ministrului de bataia, și a ministrului de tōca și bocovna. Inainte de tōte inse trebue să ve espliuc că ce insémna cuventulu „bugetu.”

Bugetulu, dupa unu nou profesorul de religiune și limb'a romana, se definiédia in urmatoriulu modu:

„Bugetulu, nu este alt'a decătu — pentru exemplu;” — séu cu alte cuverte:

„Bugetulu e acelu bugetu, care — pentru exemplu — se votédia in diet'a Ungariei;” — séu și mai chiaru:

„Bugetulu e acea stritia fora fundu, unde se indatinédia a se immormentă potorii romanului, ca ministru și blido-lingatorii lui să aiba de unde a se falosi și a duce o viétia ca tiganu in raiu, ca ungurii să aiba de unde scóte bani și a subventioná teatrele și institutele loru, ca să fie unu locu: unde tieranulu să-si totu bagă agoniséla sa, ea să nu mai aiba folosu de aceea nici elu, nici nému de nemzatula lui !”

Credu, că acum sciti insemmetatea cuventului bugetu? Cum să nu!

Acestu bugetu dara au fostu la ordinea dilei.

Bugetulu, ca și alte cestiuni mai ponderóse, nu s'a pusul la ordinea dilei; ca să se desbată — că-ci desbaterea lui este superflua — pentru că guvernulu are majoritatea și prin urmare trebuie să se voteze, ori s'ar' desbate, ori ba. Cu unu cuventu, punerea la ordinea dilei a fostu numai formalitate.

* * *

Fr. Deacu: Domniloru, eu voiescu să votāmu aceste bugete! (Se primesc, se votāmu — aplause in drept'a.)

Unu deputatu romanu: Eu nu voiu votā aceste bugete, nu, că-ci ministeriulu de adi nu merita că să-i votedi, că-ci elu scie bine căti bani sunt acolo d'in pung'a romanilor, și totu-si nu ajutura institutele romane — ci le imparte pe la . . . (sgomotu infernalu, afara cu elu, le vele, hora, motiu, laaaa.)

Colomanu Tisza: Nu potu pricepe, cum potu avé deputatii romani atât'a indreznéla, ca la tōte ocasiunile, ori ce s'ar' dice aice, — de locu să steie nainte cu cestiunea de naționalitate. Li-am mai spusul de căte-va ori, că déca nu le place aice — mérgea in tiér'a Romanésca la Bratianu. (Gig'a, asié e, și eu li-am spusu.) Ei nu represinta aice pre romani, că-ci numai o Ungaria este — și cine viețuesce in Ungaria și Transilvan'a unita, de sine urinédia că este — unguru.

Deci i poruncescu, ca mai multu să nu cutedie a pronunciá aici ce-va despre romani, că-ci la d'in

contra, vomu fi nevoiti a-lu scôte afara. (Eljen, bravo, oratorulu bă unu pocalu de apa, aplause.)

* * *

Fr. Deacu: Regulamentulu casei opresce predeputati a vorbi de dōue ori totu la ace'a-si cestiu-ne, eu inse am dreptulu a nu me tiené de acelă re-gule, că-ci sum Fr. Deacu; eu potu, -- că-ci vrēu -- a vorbi nu numai do dōue ori, ci și de trei, patru, său și de căte ori voiu vrē. (Col. Tisza eu inca.) Deci ve poruncescu să votati bugetulu.

* * *

La aceste Andrasí se pituli sub măsa, presiedintele si-puse nefram'a la ochiu, éra deputatul d'in drépt'a se radicara ca nescăpăsio și incepura a sbieră totu *igen* mai unu patrariu de óra. Dupa-ce mai toti ragusira, Deacu facă semnu cu mană și că-tă indată tacă.

In momentul urmatoriu bugetulu fă-votat.

Gur'a Satului.

Cortulu lui Siamù Banù,

in care d'in numeros'a familia a lui Siamù Banù abia a mai remasă elu cu muerea sa Zamfir'a, soru-sa Gafin'a și fetiorii Cul'a și Adamutiu.

Siamù Banù: (mai scutura odata strait'a și uitandu-se la ea cu prepusu că dōra nu e strait'a lui, dîce) Cul'o! dă nu me imbetă cu apa, se mo mai tulburu, én da-ni strait'a mea hă cu pânele.

Cul'a: Carea se ti-o mai dau, că dōrr' a ta ti-am datu-o, — apoi io nu-su hiristosu să-ti facu pâni d'in ventu, — boscóne d'a iestea pôte numai Adamutia se scie, care o sciutu mancă pe nemancatu amendouă pânele, forr' s'arrunce bateru și numai cu o cōge și in noi, — cere-le de la cine ti-le-a mancatu.

Zamfir'a: (bate in palmi, și spariata dîce) Ast'a s'arr' duce minune să fi facutu Adamutiu, și un'a ca ast'a (se intorece apoi cătra Ad.) d'a s'o cher-deasu mo Adame? dōrr' nu te-o impinsu pechatulu și in strait'a tata-teu, că atunci ai fi vrednicu să-ti tiae tata-teu virvulu ghiareloru.

Adamutiu: (intra in cortu ca și candu ar fi maniosu) Da ce vreti cu mine, că dōrr' n'am aprinsu satulu. Nu vedeti voi, că după inverietur'a cea sfinta a dadii, nu-e bine neci cu strait'a góla, neci cu burt'a plina. Ba direptu a avutu Cul'a, că mai bine se ne fi tiepatu in apa de vii, decât se fimu venitul cu cortulu aici in loculu acestu de price și potca. La dad'a, dă candu suntemu aici, par că i-s'a intorsu mintea cu capu 'n josu. Mai alalta eri ne-a inverietat că „ce poti lasă pe mane se nu faci astădi.“ Dupa ast'a chiaru tu mama ai patit'u-o, că daca

te-ai tienutu numai o dî de ea, eră se ne ie menkiu dă fome. Eri ne-a inverietatu totu dad'a, că „ce poti face astă-di nu lasă pe mane și „ce-e a mana nu-e minciuna“, acum de ast'a m'am tienutu eu, éra numai ea se nu gresiescu, și precum vedu că se desnăda treab'a, acum astă-di neci ast'a nu va fi buna. Daca va mérge totu asiá, apoi dad'a in secura vrême ne va face atâtca legi rule și forra capu, mai căte are Tierr'a ungurésca scrise și nescrise. Serraca tierra, dă ciufu mai poti fi și noi cu tine!! Dupa-ce sieptoptu obligati uorbescu in dileta, ca totu omulu honfiu să se tiana de legile cele sfinte a tierii, apoi se scola Domnulu manisteru, și cu mană góla in busunariu, le spune la toti ca ce-va minune că ungurulu n'are neci o lege, și stapanirea loru preste tierra e forra de lege! Nerrocu bunu!! daca vomu pati și noi cu dad'a asiá, apoi va fi și de noi vai, că de norrödele d'in tierr'a ungurésca: „platésce cătu-ti cere, și rabda cătu-ti dă, și déca-ti cască gurr'a, apoi calusiu pe ea, și palut'a Uatiului.“ Apoi se te mai sparli, candu ti-se arreta in visu n'mti și muscali? Ba nu Dieu, — că neamtiulu celu putienu te netezesce pe obrazu pâna te desbraca, éra muscanulu și candu te tóca in capu inca-si face cruce antăiu, și de căte-ori te desbraca de avere, totu-de-un'a dico bogda proste, și te lasa să mai castigi, pâna candu i-a mai trebui. Ei darr' ai nostri....

Siamù Banù: (ilu intrerumpe in vorba) Ea stai pe locu Adame, că nu o horb'a d'ai nostri, neci de bogda prostea Cazacului, forr' de panea d'in straitia. Unde este? că ai facutu cu ea? numai currundu, se nu patiesci ca muma-ta.

Adamutiu: Dado! me intrebi tamanu cum a intrebatu juratulu pe slug'a popii, candu a scapatu vacile in gradin'a vecinului de i-au pascutu tóta érb'a, — și juratulu a intrebatu pe sluga, că ce au facutu vacile cu earba. Asíá me intrebi să tu pe mine că ce am facutu cu panea? Dă ce se fi facutu, nu am facutu alt'a, decât am mancatu-o.

Siamù Banù: (inhólba ochii cătra Ad. și întréba aspru) Tóta?

Adamutiu: Tóta dă. Să inca tóta am mancatu-o a séra, după ce ati adormit uoi. Pentru că am socotită „ce-e a mana nu-e minciuna“ și apoi dōrr' tu ai disu că „ce poti face astă-di nu lasă pe mane.“ Candu ai venit tu a séra a casa cu strait'a umflata, ou de fome dormiamu numai cu unu ochiu, și cu celalaltu mă uitam totu la straitia, ba visam cu ochii deschisi, că trebuie să fia ce-va bunu in straitia. Abia ati apucat a adormi și eu indată am potolit foculu, și apoi cătu batî in palmi a fostu

strait'a la mine dupa capu. Cu o pane abiá mi-am prinsu inim'a. Acum ce se facu? nu eram neci flamendu neci satulu, a dôu'a pane inse totu-siu nu o mancamu, daca nu ne-ai fi legatu tu dado chiaru eri de sufletu, că „ce poti face asta-di nu lasá pe mane“ și „ce-e a mana nu e minciuna.“ Dumnediu să tienă pe pop'a Pavelu care te-o invetiatu, că eu alteum dormiamu cu gandul la panea din straitia, dar' am mancatu-o tota și a dôu'a, și apoi am dormit u ca unu solgabireu candu vine satulu do pre sato. Atât'a e totu, să se sciti că eu de adi incolo in tota dominec'a me voiu duce la beserica, să mai audu cazan'a cea sfinta a popii Pavelu dragutiu. (Siamu atunci crîsnindu in dinti, apuca cu stang'a repede pe Adamutiu, și cu strait'a góla d'in man'a drépta i dà dôue-trei preste capu dîcondu: „ná ca-zania de a popii Pavelu, mancate-ar friptu cine te-o facutu.“ Zamfir'a uitandu-se intr'o parte dîce incetu: „daca dôrra io nu-su imparatulu Hilbemu Palinca d'in tierr'a neamtiului, care-si manca copii“. Adamutiu intru aceea se smulge d'in man'a tata-seu, fuge afara și d'inaintea cortului svirle o róta tieganăsca halaripu, și apoi d'in departare continua) Dado hei! d'a acum én spune-mi, care d'intre noi ride rrisulu lui Siamic'a, io ori tu? ha?

Siamu Banu: (Scarpinandu-so in capu de ciuda și crîsnindu) Bâ io, io, n'asîu mai rride. Capulu meu celu secu! (pune strait'a dupa capu se plece) acum me ducu la pop'a Pavelu, să-i multiu-mescu de invetietura, și de nu-mi dà să de mancare, apoi purcellulu lui celu mai grasu e friptu și mancatu pâna demanetă.

Cul'u: Dá nu te superá dado! că dôrr' n'ai perduto unu sacu de bani. Ea deslegat'a nemtilor u nostri d'in Beciu, amestita de berea d'in Pestea, a perduto trei milioane de zloti d'in socoteala, și nu i-o mai spandiuratu nimenea, forra dupa dîcal'a „do adi pe mane“ li-o dîsu că ce ati gresit u asta-di beti, diregeti mane trezi, nu mai lucratu in ascunsu se nu ve mai vîda lumea. Era manestirulu de direptate d'in Pestea si-pusese numai cu vr'o trei-dieci de mîi mai multu in socotela pentru mancarea talharilor, și in locu de a-lu trage ca solgabireulu pe Siamic'a, au tacutu cu totii ca pescole, cătu s'au rogatu de értare și s'a juratu că e numai hiba de sajteu. Nu te superá, dado, că gresielele po omeni ambla, forra vedi ada-ne și năa ce-va de la pop'a Pavelu, că acum de omenia buna destulu au fostu dôue dîle de flamendiare (Siamu se duce mor-naindu.)

Concursu.

Se canta unu episcopu romanescu, de la carele se receru urmatörile conditiuni:

- să scia bine romanesce;
- să nu prea iubésca oficii străini;
- să considere beseric'a de ce'a ce este, și trebuie să fia, adeca de locasiulu domnului; și prin urmare

d) candu slujesce să nu fia pururea alteratu și maniosu, nici să bata de mania pre amvonu cu pitiorele, cu atât u mai pucinu să fia totu cu „porcule“ și magariule“ in gura, candu voiesce a indeptă pre vr'-unu preotu, carele slujesce la acel'a-si santu altariu cu Prea Santi'a S'a.

Tiganu in birtu.

Unu tiganu, voindu a-si face una dî buna, merse intr'o dominica la birtu, unde cam inbetandu-se, incepù a se certa cu omenii d'in birtu, cari se pusera să lu batura cum se cade. Scapandu tiganulu d'in manele loru, o luă la sanetos'a, și in fug'a sa se intalni cu unu romanu, care lu intimpină in modulu urmatoriu: „Te batura mei tigane? Ér' tiganulu i respușe: „Batutu pre dracu să-i iès că nu mai incapeau să dœ; că-ci candu eram eu de desuptu, ei erau de a supr'a, candu erau ei de a supr'a, eu eram

de desuptu, și pre cătu m'au trasu ei de barba, pre atât'a am trasu și eu de ierba.

Meliti'a Redactiunei.

Abonatiloru nostrii: Dilele aceste amu trebuitu să scótenu nrulu 1. de nou, că-ci ni-au fostu trecutu totu csempliariele, de nu ni-a remas u neci unu exemplariu neci chiaru năa. Acum' dara ilu vomu potè spedui să acelor domni prenumeranti, cari au sosîtu mai tardiu, și voru inca să sosescă. D'in ceia-l-alti bri asemene dispunem u esemplarie de ajunsu pentru toti cari ne voru recercă de aci in ainte. Poftim dară a ve abona la „Gur'a Satului“ cu micu cu mare de la 1. Ianuariu a. c. in colo pone candu veti voi (bataru și pone la capetulu lumei inclusivaminte).

Desele Tom'a J. jude comunale in O. — DTa anu ai cerutu dîariulu in credintia că vei solvi costulu cătu de curendu. Ei bine, ti l'amur datu unu diumetate de anu intregu. Acum', candu acceptam u să-ti refuesci detori'a, vini și ceri dîariulu pre unu anu de nou pre acceptare, promitiendu-ni că ni vei plati la vîra. Era ti l'amur tramisu. Dar' ai să scii, că frate de frate, branz'a e pre bani. DTa ca jude comunale nu poti fi omu seracu, atât u de seracu, cătu să nu poti lipsi pretiulu celu micu alu dîariului nostru (f. 6. la anu); ci de siguru, cugeti, că dîariulu se scótenu numai pre flori de cucu, ca să se

pota dă la toti in pomana. Te insielii. De la noi toti ceru bani gat'a : tipografulu, xilografulu, post'a, espeditorele, ajutatoriulu, neguigatoriulu de papiru, cu unu cuventu toti. Te rogamu dara nu glumi, ci ni tramite costulu cătu pentru treeutu, atătu si pentru venitoriu, cătu do curendu, că-ci la d'in contra vomu fi nevoiti a-ti săstă tramiterea diariului.

Dlui Elia I. in Sipetu. — Cei 2 fi. i-amu transpusu la Redactiunea „Familiei.”

Publicatiune.

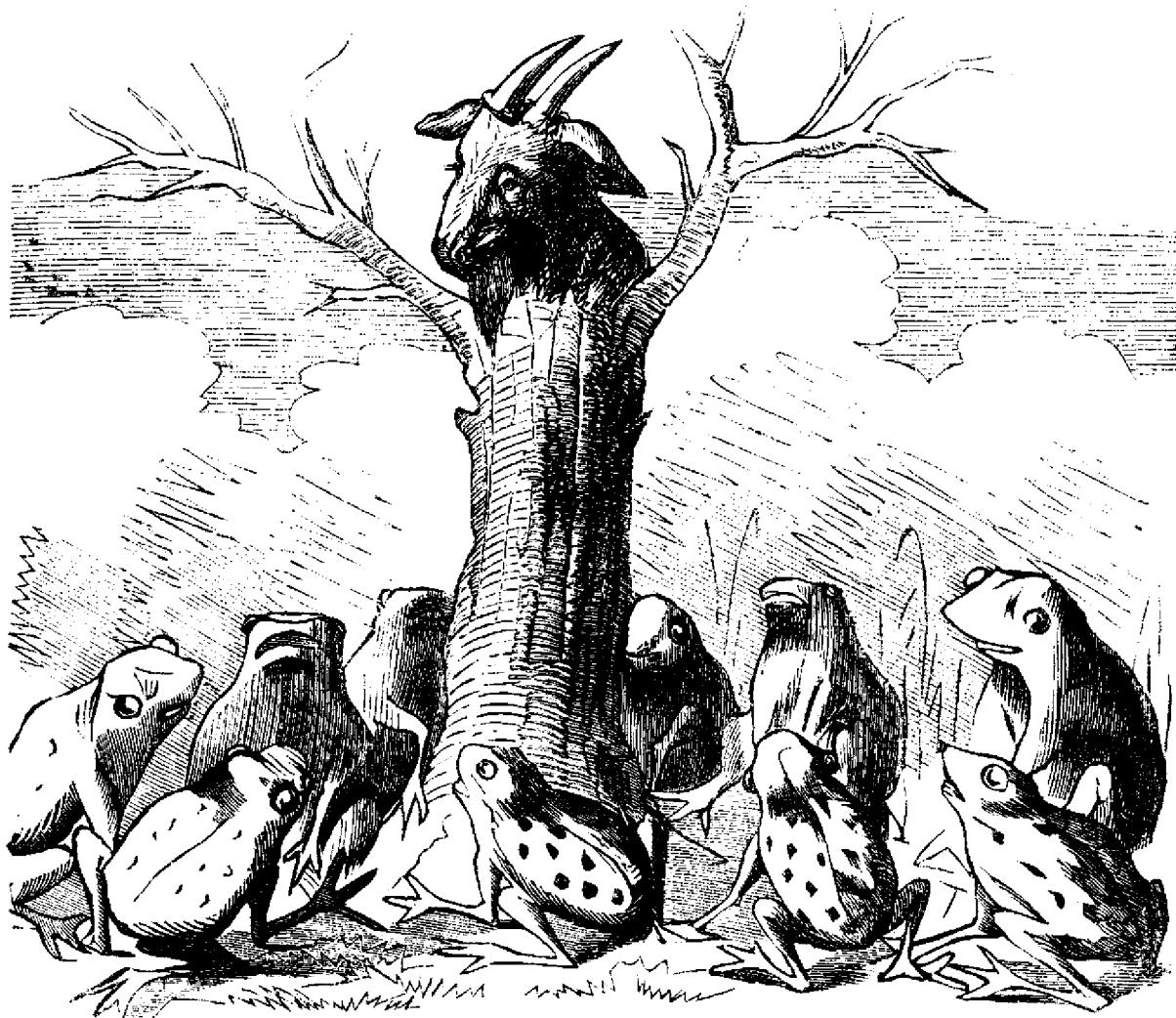
Sunt de vindiare și se potu trage de la Redactorulu acestui diurnalul următoările uvrage:

1. Poesii de Julianu Grosescu, proediute cu portretulu autorului. Pretiulu: 2 fl. in v. a.

2. Buchetu, cadrilu romanu, compusu de domn'a Mari'a Nicóra nascuta de Sierbu pentru forte-pianu. Pretiulu: 80 cr. in v. a.

2. „Gur'a Satului” depo semestrulu alu II. d'in anulu treeutu legatu. Pretiulu numai 3 fl. in v. a.

O faura: Brósecele si-au capetatu dascalu unu buciumu cu care n'au fostu înlestulîte — apoi venî sierpele și le supse.

Se practica in gimnasiulu d'in Timisiór'a.